

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ Ζ΄.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τούς ἐντός τοῦ Κράτ.
ἀνὰ 12 φύλλα Σελήν. 2

Διὰ τούς ἐν Ἑλλάδι, Δραχ-
μὰς 4

Διὰ τούς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20

ΑΡΙΘ. 80—81.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ
γραμμὴ ὁδολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ἐνταῦθα εἰς τὸ Τοπογραφ.
« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » ἢ
παρὰ τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ
Φ. ΟΔΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 12 Φεβρουαρίου 1864.

« Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΜΑΝΤΕΥΕΙ ΧΑΡΙΣΜΑ »

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ

ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ: Λοιπὸν φίλτατε Σατανᾶ, μοῦ φαίνεται πῶς ἡ ἰδέα πῶλαθα ν' ἀνοιξῶ Μαντεῖον Χάρισμα εἶνε λαμπρὴ, πρῶτον γιατί θά ἐλευθερώσῃ πολλοὺς ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα ὅπου ἀκόμη τοὺς βασανίζει, καὶ δεύτερον, ὁ δυστυχισμένος τοῦτος τόπος θάβῃ ἐξαι ἀπὸ τὸ Βάραθρον ὅπου Ἑνωσοφοβία καὶ Ἑνωσομανία, ἔθνικοι καὶ Δημοκόποι τὸν ἔρριξαν. Ἐ! τί λές!;

ΣΑΤΑΝΑΣ: Βέβαια ἀφέντη μου, μολονότι σὲ τοῦτον τὸν τόπο ὅποιοδῆποτε Κατάστημα χάρισμα ἔχει μεγάλῃ τράβηξι, καὶ πᾶσι καὶ ὁμπρὸς, καθὼς π. χ. ἡ Δημοσιογραφία, ἡ Δημοκροπία κτλ. κτλ. τὸ κακὸ ὅμως εἶνε ποὺ ἐμπήκαμε σ' ἓνα μπελά ἀπὸ τὸν ὅποιον δὲν ἤξεύρω πῶς θά βγῶμε, μὲ ὅλη μας τὴ Διαολασατανικὴ ἰκανότητα. Δὲν εἶνε οὔτε πέντε λεπτά ὅπου ἐκρέμασα εἰς τὸ Γραφεῖον μας τὴ νόστιμὴ ἐπιγραφή « Μαντεῖον Χάρισμα » καὶ ὁ Ἑνωσοφοβικὸς Κόσμος κοντεύει νὰ μᾶς πνίξῃ, σοῦ φαίνεται καὶ πουλοῦμε Ψάρι Περαινὸ — Οὔτε στὴν πρώτη Ἐκδοαί τοῦ Λονδίνου, οὔτε στὴν πρώτη ἔκδοσιν τῶν Ἀθλίων τοῦ Οὐγκῶ, οὔτε στὴν Κόλασιν δὲν εὐρέθηκε ποτὲ τόσο ἀσκέρι!;

ΔΙΑΒΟΛΟΣ: Πρόκειται βλέπεις καὶ ἐδῶ περὶ Ἀθλίων καὶ κολατμένων — ἡ συρροὴ δὲ μᾶς παραξοφαινεται — ἔχε ὅμως τὴν ἐγνοια σου καὶ μὴν ἀφήσῃς νὰ μᾶς πλυμνήρῃς ἐτοῦτο τὸ περίεργον πλῆθος, καὶ κήρυξε ὅπως δὲ δέχουμαι παρὰ ἑναν-ἑναν τὴ φορὰ, ἓνα μονάχον ἀπὸ καθε εἰδὸς ἐπάγγελμα, κόμμα κτλ. Τρεῖς τὸ περισσότε-

ρο ἀπὸ τὰ μεγάλα Νησιὰ, καὶ ἕνανε τὸ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰ μικρά. Κατάταξέ τους λοιπὸν σὲ τάξεις καὶ ἐπειτα ἀρκινᾶμε τὴν Μπασιά.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ὅσο καὶ ἂν ἐβασάνισα τὸν σατανικὸν μου ἐγκέφαλον, δὲν ἐμπόρεσα νὰ τοῦ ἀνάξω σὲ λιγώτε-
ραις ἀπὸ δεκατρεῖς τάξεις ὅπου εἶνε ἡ ἀκόλουθαις: Πα-
πᾶδες, Συνταξιούχοι, Ἀσυνόμοι, Βουλευτάδες, Ἰπάλληλοι,
Δικαστάδες, Δημοκόποι, Τελῶνες, Ταμίαις, Δημοσιογρά-
φοι, Διδάσκαλοι, Ἑγγ. Σύμβουλοι καὶ Τοκογλυφοταλα-
ράδες.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ: Εἶνε τῶντι χαρακτηριστικὸς ὁ ἀριθμὸς καὶ σατανικὴ ἡ τάξις ὅπου τοὺς ἀρκαδιάζει. — Ἄς ἀρ-
χίσουμε ὅμως, κ' ὅπως εἶνε ἄς εἶνε. Ἀπ' ὅλους τοὺς Πα-
πᾶδες, μπᾶσε μου τὸν χειρότερον, τὸν πουλιὸ ὑποκριτῆ,
τὸν πουλιὸ φιλόδοξο, τὸν πουλιὸ ἀπληστο, ἐκείνονε τέ-
λος πάντων ποὺ περισσότερο σ' ἀρέσει.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ἄσε μου τὴν ἐγνοια νὰν τότε διαλέξω, καὶ δὲ θά κακοφχαριστηθῇς Μεγαλειότατε, — Ὀμπρὸς Παπᾶ Κατραμάκη, ἀκούς γιὰμὰ; . σοῦ δίνεται ἡ ἀδειὰ νὰ ἰδῇς τὸ Διάβολο ἀπὸ ζῶνταις σου, ἤγουν πρωτοῦ σὲ πάρει.

ΠΑ. Εὐλογημένε Πειρασμέ . . .

ΔΙΑΒΟΛΟΣ: Ἄφησε τὰ γλυκόλογα καὶ πῖμου τί ζη-
τᾷς, καὶ τί θέλεις νὰ μάθῃς, λίγα λόγια καὶ πατρικὰ
γιατί ἔχουμε πολλὴ δουλειά.

ΠΑ. Ἦθελα πρῶτα ἀπ' ὅλα, Διάβλε τοῦ Θεοῦ, νὰ
μάθω ἂν γένετα ἡ ἔσχατις.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ: Δὲν γένετα πλέον.

ΠΑ. Διατί γιὰμὰ;

ΔΙΑΒΟΛΟΣ: Γιατί εἶνε ἀπὸ καιρὸ καμωμένη.

ΠΑ. Ἄ! χωρατεύεις Εὐλογημένε! καὶ λοιπὸν σὰν ἔ-
γινε, ἤθελα νὰ σᾶς δείξω μίαν μου ἀναφορά, ἐν εἰδει Εὐ-
χολογίου, ὅπου ἔχω ἐτοιμὴ νὰ παρουσιάσω μόλις φθά-

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ση ὁ λαοπόθητος Βασιλέας μας Γεώργιος = νὰ ἰδῇτε τὸ τί τοῦ ζητάω, καὶ νὰ μιντέψετε τί θὰ μ' ἀπαντήση.

ΔΙΑΔΟΛΟΣ: Ἀδὲς τὴν ἀναφορά σου στὸ Γραμματεῖα ας, καὶ ἐντὸς ὀλίγου, ὅταν ἔρῃ ἡ φορὰ σου, λαβαίνεις πάντῃσι— Γνωρίζεις τὸ μύθον. Καὶ ἂν εἶς καὶ Παπᾶς με τὴν ἀράδα σου θὰ πᾶς. Ἐλα σὲ καλὸ γιὰ τὴν ὥρα καὶ καλαῖς ἀντιμωσες εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώγειον.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ἐλα ἔμπαινε Κύρ Συνταξιούχε. Κάμεις πάθεις καρδιά μὴ σοῦ πονέση, ἐστειλεις στὸ Διάολο τό- σου καὶ τόσους, ὅπου ἴσως καὶ ἡ ἀφεντιά σου νὰ πᾶς μιά φορὰ στὸ Διάολο γιὰ τὸ συμφέρον σου. Τί νέα ἀπὸ τὴν Ἁγία Μαθῶρα; Πάει ἔμπρὸς ἡ δουλιὰ τοῦ κανα- λιοῦ ἢ ἡ ἔνωσις θαν τὸ στουμπόση;

ΔΙΑΔΟΛΟΣ: Συνταξιούχε, λίγα λόγια καὶ μετρημένα σὰν τῇ λίραις, σελήνια καὶ πένες τῶν Συντάξεων.

ΣΥΝΤ. Πῶς νὰ μάθω ἂν ἡ ἔνωσις γίνεται καὶ ἂν γίνεται, νὰ σὰς δεῖξω ἓνα ὑπόμνημα ποῦ θὰ παρουσιάσω εἰς τὸν Β. Γεώργιον, διὰ νὰ μοῦ προφητεύσετε ἀπάνου- κάτου τί ἀποτέλεσμα θὰ λάβει.

ΔΙΑΔΟΛΟΣ: Ἐγχείρισε τὸ ὑπόμνημά σου τοῦ Σατανᾶ, ἔβγα ὄζου καὶ σὲ λίγο λαβαίνεις ἀπάντησι.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ω Συνάδελφε, καὶ αγαπητὲ σύντεχνε Σα- τανᾶ τῆς Γῆς, σὲ χαιρετᾶ καὶ σὲ ἀσπάζεται ὁ Ἀστυ- νόμος τῆς Κολάσεως. Μεγαλειότατε, σοῦ κάνω τὰ μπρό- για μου γιὰ τὸ εἶλο μου, κάμε ὅτι μπορέσης γιὰ πηνο- μή μου.

ΑΣΤΥΝ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἔνωσις θὰ γίνη, καὶ ἰδοὺ ἓνα ὑπόμνημα ἐν εἵδει ἱκετηρίου ὅπου θὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Β. τῶν Ἑλλήνων, παρακαλῶ ὅθεν τὸν Εὐγενέστατον.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Διάολε! συνάδελφε, συγχίζεις τοὺς τί- τλους! κάπου σοῦ φαίνεται πῶς μιλεῖς μὲ κανέναν ψει- ροβουλευτὴ τοῦ τόπου σου, μάθε πῶς ὁ Διάολος εἶνε Με- γαλειότατος, καθὼς ἐσὺ κ' ἐγὼ εἵμαστε εὐγενεῖς, ἐντι- μοι φιλ. λαθ. κτλ κτλ..

ΑΣΤΥΝ. Παρακαλῶ λοιπὸν τὴν Α. Διαβολικὴν Μεγα- λειότητα νὰ μοῦ εἰπῇ α.) Τί θὰ μ' ἀπαντήσῃ ὁ Βασιλεὺς καὶ β.) Ὅποια θὰ εἶνε ἡ τύχη μου γενομένης τῆς ἔνω- σεως.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ἡ Αὐτοῦ Ταρταρικὴ Μεγαλειότης μὲ ἐ- πιφορτίζει νὰ σοῦ πῶ ἐκ μέρους τῆς νὰ ἀφήσῃς τὴν ἀ- ναφορά σου καὶ νὰ πᾶς καλιὰ σου, ἢ νὰ περιμείνης ἀπό- ξου, ὅπου ἐντὸς ὀλίγου, λαβαίνεις ἀπάντησι, δὲν ἔμπορεῖς μοῦ φαίνεται νὰ κατηγορήσῃς τὸν καταχθονίῳ μας Ὀρ- γανισμόν γιὰτὶ εἶνε ἀπαράλλακτος σὰν τὸν ἐδικόνε σας. Διάολος-Ἀρμωστής Σατανᾶς-Ἀστυνόμος κτλ. κτλ. Γειά- σου ὡς τόσο ἀδελφε καὶ καλαῖς ἀντάμωσαις ἴσια μὲ τοῦ χρόνου στὴν Καραφλούπολι. Ω! Κόπιασε, κόπιασε Κύ- ριε Βουλευαστὴ τῆς Ἑπτανήσου, τί ζητεῖτε.

ΒΟΥΛ. Ἄν γίνεται ἡ ἔνωσις.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Πῶς ἡ ὑμετέρα Εὐγενεστατότης ἡ μυριακὴ ὀρκισθεῖσα, ἐκλεγεθεῖσα, ἐξελεγεθεῖσα, παραδεχθεῖσα, ἀ- πορρίψθεῖσα, ἀναβληθεῖσα, διαλυθεῖσα, μισοθεῖσα ψηφί- σθεῖσα καὶ ψηφίσασα, συζητήσασα, διαμαρτυρηθεῖσα καὶ διὰ παραστάσεων, βουλευμάτων, ὑπομνημάτων, ψηφισμά- των καὶ διὰ κηρύξεων ἀναγνωρίσασα τὴν ἔνωσιν, τὰρα δίνεσθε τοῦ Διαδόλου διὰ νὰ μάθητε ἂν ἡ ἔνωσιν πρᾶ-

γματικῶς γίνεται; Ντροπή, Ντροπή.. Εἰς τὴν πολιτι- κή σας δυσπιστίαν! ντροπή, ντροπή! εἰς τὴν πολιτικὴν σας δειλίαν καὶ ὑπανθρώπινον ποταπότητα! — Εἶμαι ὅμως ἔτοιμος νὰ σὰς δώσω οἰκνῆποτε ἱκανοποίησιν διὰ ταρταρικῆς φωνῆς καὶ μὲ Σαταρικὴν παρρησίαν.

ΒΟΥΛ. Ἐγὼ ὑπόμνημα νὰ παρουσιάσω εἰς τὸν λαο- πόθητον Β. τῶν Ἑλλήνων ὅπου ἐμπεριέχονται διάφορα νομοσχέδια διὰ τὴν ἐπικειμένην Ἀποκατάστασιν, Βου- λευτικοὶ Κανονισμοί, Βουλευτικὰ μισθολόγια καὶ οἱ τί- τλοι συνάμα τοὺς ὁπίους κυυχῶμαι ὅτι κατέχω πρὸς σύστασιν μου εἰς τὴν Νέαν Κυβέρνησιν, ἐπεθύμουν ὅθεν ἴνα ἡ Α. Διαβολικὴ Μεγαλειότης μοῦ προμαντεύσῃ τὸ ἀποδοσόμενον.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Παράδοσέ μου τὰ Νομοσχέδια καὶ τὰς μισθολογικάς σου ἱκετηρίους καὶ κόπιασε νὰ περιμείνης κάτου, ἔπειτα ἀπὸ μικρὴ ἀναβολὴ μαθαίνεις τὰ πάντα. Ἀντίο σας Γιαμὰ καὶ καλαῖς ἀντάμωσαις εἰς τὸ Κοινο- βούλιον τῆς Κολάσεως, ὅπου θὰ ἐκλεχθῇ καὶ θὰ ὑπηρε- τήσῃς ἀμεισθὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. — Ἐδῶνε κ' ἓνας ψειροπάλληλος Τσερινιώτης, ὁ δίστυχος ἦρτε μέσα ἀπὸ τὸ Spartivento μὲ τέτοιαις φουρτούραις, γιὰ νὰ μάθῃ τὰ νέα, νὰν τότε ἀφήσω νᾶμνη, Μεγαλειότατε;

ΔΙΑΔΟΛΟΣ: Καὶ γιὰτί ὄχι; Δὲν ἤξερεις τάχα πῶς τὸ Βασίλειόν μας εἶνε κατὰ τὰ $\frac{3}{4}$ σχηματισμένο ἀπὸ τέτοια κορμιά;

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ἐλεγα πῶς οἱ Ὑπάλαλοι εἶνε ψόνια τῆς Παραδείσου, ἐπεὶδὴ γέγραπται: « Μακάριοι οἱ πτω- χοὶ τῷ πνεύματι. »

ΔΙΑΔΟΛΟΣ: Ναὶ μὰ ἐμεῖς εἴπαμε:

Μακάριοι ὅσοι ἔχουνε συνείδησι πλατειά,
Στομάχι ἐλαστικώτατο κ' ἀχόρταγῃ κοιλιὰ.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ἐμπα λοιπὸν Κύριε Εὐνοϊκὲ Ῥαδιουρ- γόπουλε. καὶ προσκύνῃς τὸν ἀφέντη μας Βελζεβού.

ΥΠ. Μεγαλειότατε, ἐγὼ πάντοτε σ' ἐπροσκύνησα εἰς ὅλας σας τὰς ἐνσαρκώσεις, τὸς στὸν Ἀρμωστή, τὸς στὸν Τοποτηρητὴ, τὸς στὸν Ἐπαρχο, τὸς στὸν Γραμματεῖα του, μὰ τὸ πανάγιον Ταμεῖον, ποῦ προσκυνάει ὅλος ὁ ἔνωσο- φοβικός Κόσμος, μὰ τὴν θαυμαστὴ Ῥαδιουργία ὅπου κατορθώνει τὰ πάντα, μὰ τὸν Εὐνοϊκισμό ὅπου κάνει τὸ ἄσπρο κόκκινον καὶ τὸ κόκκινον ἄσπρον, τὸς μὰ...

ΔΙΑΔΟΛΟΣ: Ἄς ὅλα ἐτοῦτα τὰ κουρφοῖζα καὶ ἔ- μπα εἰς τὸ προκείμενον, ἢ καλλίτερα ἄς με ἐμὲ νὰ σοῦ, πῶ, τί ζητῇς. Θέλεις νὰ μάθῃς πότες θὰ πραγματοποιη- θῇ ἡ ἔνωσις; Σοῦ ἀπαντῶ πῶς γλίσγορα. Θέλεις νὰ μά- θῃς ἂν ἀπουκάτου στὴν Νέα Κυβέρνησι ἡ Ῥαδιουργία καὶ ὁ Εὐνοϊκισμὸς θὰ ἰσχύουν; — Σοῦ λέω. Ναι, ἄρῃσε καὶ σὺ τὴν ἀναφορά σου, ἔβγα ὄζου καὶ λαβαίνεις ἀπάν- τησι.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ἐνας Δικαστὴς ἀπὸ τὴν Πατρίδα τοῦ Ὀ- δουσέως.

ΔΙΚ. Ἐγὼ τὸν τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος, παντε- πόπτα καὶ ἀδεκαστε (σὰν ἐμεῖς) δικαστὴ Διάολε, — Ἐπεὶδὴ ὅλοι λένε πῶς ἡ ἔνωσις θὰ γένη καὶ ποτε θὰ γένηται. Ἐπεὶδὴ ὅλος ὁ δικαστικὸς χλαδός, τοῦ ὁποῦ ἐγὼ τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ἓνας μικρὸς ῥόζος, εἶνε ἀνου- κάτου εἰς τὰ τοιαῦτα ἀκούσματα, καὶ ἐπομένως ἀντίς νὰ σπουδάζῃ τοὺς Κώδικας, τὴν Δικονομίαν καὶ τὰ δι-

κήρυγμα, κοσμιώνει μέρα-νύχτα τὰ κύρια ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, σχολιάζει καὶ συμβιβάζει τὰ τηλεγραφήματα, μελετᾷ συνθήκας, ὑπομνήματα καὶ Τελεσίγραφα, ὀνειρεύεται Συμμαχίας καὶ Εὐρωπαϊκούς πολέμους κτλ. — Ἐπειδὴ ἡ ὑπηρεσία βλάβεται καὶ τὸ Ταμεῖον κλονίζεται. — Ἐπειδὴ, ἐν λόγῳ, ἡ ἑνωσιφοβία μᾶς κατέφαγε καὶ ἐπειδὴ θέλω νὰ μάθω τί μέλλει γενέσθαι, δι' ὅλα ταῦτα ἀπορροαίζω νὰ μοῦ πῆτε δυνάμει τῆς αὐτοπροαιρέτου ὑποσχέσεώς σας. — α.) Ἄν γίνεταί ἔγινε ἢ θὰ γένη ἡ ἑνωσις, πῶς ποῦ καὶ πότα. β.) Τίνα ἀπάντησιν θὰ δόσῃ ἡ Νέα Κυβέρνησις εἰς ἣν θὰ τῆς παρουσιάσω ἀναφοράν, ἥς καὶ τοῦ παρόντος, Κύριε Διάολε, σὰς ἀφίνω εσωματικῶς ἀντίγραφον, καὶ δι' ἐξόδα τῆς παρουσίας δίστηλα 12.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ὁ Θεὸς νὰ φυλάῃ καὶ ἐμὲ καὶ τὸ Διάολο ἀπὸ Δικανικούς χαρτοφάγους!! Ὑγιαίνει, ὑγιαίνει Κριτὴ μου ἀδιάφθαρτε, καλαῖς ἀντάμοσες εἰς τὰ Κριτήρια τῆς Δευτέρας παρουσίας. — Μὰ ποιὸς εἶν τοῦτος ποῦνε ὅλος φωνὴ καὶ Μουστάκη; Ἄ! ὁ Ἀνεμογιάννης ὅπου βάνει ἄνου-κάτου τοὺς Κορφοὺς.

ΔΗΜ. Ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους, τῆς Πατρίδος, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Αὐτονομίας, Ἰταλίας, Πωλονίας, Ἑλλάδος καὶ Ἑσπανήσου, Ζήτω τὰ Κάστρα καὶ ὁ Γαριβάλδης! Θέλω νὰμπω καιγῶ!! οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε ὅλοι ἴσοι!!

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ἐξαιροῦνται οἱ Γόμποι.

ΔΗΜ. Οἱ ἄνθρωποι εἶνε ὅλοι ἀδελφία...

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ἀπὸ διαφορετικούς Πατέριδες.

ΔΗΜ. Ἡ ἑλευθερία εἶνε θυγατέρα τῆς Ἑλλάδος...

ΣΑΤΑΝΑΣ: Πατὴρ ἀγνώστου!

ΔΙΑΟΛΟΣ: Μὰ δὲ μᾶς λὲς κάνε ποῖος εἶσαι, καὶ τί ζητᾷς;

ΔΗΜ. Καὶ τί δικαίωμα ἔχεις νὰ μὲ ρωτᾷς, τί δικαίωμα ἔχεις νὰ δεσμεύῃς τὴ θέλησιν ἐλευθέρου πολίτου; Δὲ μοῦ λὲς κάνε ποῖος εἶσαι;

ΔΙΑΟΛΟΣ: Ὁ Διάολος ποῦ θέλει σὲ πάρει.

ΔΑΜ. Ἐγὼ δὲν ἐσκήνυχτα τόσους καὶ τόσους Ἀρμοστάδες, Τοποτηρητάδες. Ἐπάρχους καὶ καί.. Ἀστυνομους καὶ θὰ σκιαχτῶ ἐσένανε; Θέλω νὰ μοῦ πῆς πότα θὰ γένη ἡ ἑνωσις, πότε θάρη, ὁ Γαριβάλδης στὰ Γιάννινα, ποῦ θὰ βάλουμε οἱ Ἄγγλοι τὰ κανόνια ποῦ μᾶς πέρνουνε, πότε θὰ πάρουμε τὴν Πόλιν, καὶ πότε θὰ πολιορκήσουμε τὴν Λόνδραν... Ἄ! ναι νὰ μοῦ πῆς καὶ τί ἀπάντησι θὰ δόσῃ ὁ Βασιλεὺς σὲ τοῦτο τὸ ὑπόμνημα ποῦ θὰν τοῦ παρουσιάσω.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Κόπιασε καλιὰ σου καὶ ἡ δουλιὰ σου γίνεται.

ΔΗΜ. Γδῆτε μὴ μοῦ κάμει κάμνιζ, γιατί πάει ἄνου-κάτου ὅλο τὸ Πανελλήνιο!...

ΣΑΤΑΝΑΣ: Δόξα σοι ὁ Διάολος ὁποῦρτε καὶ ἓνα Τελώνιο μικρονησιότικο, εἶδα ὁ χοῖρος τὴ γενεὰ μου καὶ ἀναχάρηκε ἡ καρδιά μου!...

ΤΕΛ. Τσέ....

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ἐγνοῖα σου συνάδελφε, τὰ ἐκαταλάβαμε ὅλα προτοῦ ἀνοίξῃς τὸ στόμα σου. Ἄσεμου τὴν ἀναφορά σου καὶ λαβαίνεις ἀπάντησι. Καλαῖς ἀντάμοσαις εἰς τὸ Τελωνεῖον τῶν ψυχῶν, ὅπου θὰ σὲ ζυγιάσω μὲ τὸ νέο

σύστημα. — Ἐδῶνε καὶ ἓνας Ταμίας, πῶρχεται ἀπὸ τὸ θησαυροφυλαχεῖον Κερκύρας, καλῶς τὸ Ἀγγλικὸ μας ΒΟΪΔΙ! καλῶς τὸν Ἀϊ Πέτρο τῆς ἐπιγείου Κολάσεως. — δόσμου καὶ σὺ τὴν ἀναφορά σου, καὶ λαβαίνεις ἀπάντησι. — Ἐχουμε ἓνα σωρὸ παράπονα ἐναντίον σου, ἂν κάνης τόσους καὶ ἄλλους νὰ πεινιόρκουνται καὶ νὰ περιμένουνε, ἡμπορεῖς νὰ περιμείνης καὶ σὺ στοῦ Διαόλου τὴν πόρτα. — Οὐ ὁ Θεοῦ Κλαδαντζῆς ἐφθασε!!.

ΔΗΜΟΣ: Ἐν ὀνόματι τῆς Κοινῆς Γνώμης τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύω καὶ ὑπηρετῶ, ἐν ὀνόματι τῆς Νέας Ἐποχῆς, τῆς Παλιγγενεσίας τοῦ ἔθνους, τῶν Καθημερινῶν μας κακοχυῶν, καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Ἀνατολῆς...

ΣΑΤΑΝΑΣ: Τῆς χάρτινης!

ΔΗΜΟΣ: Παρακαλεῖσθε Κύριε Διάολε, νὰ μᾶς διακονώσετε δι' εὐθειῶν ἀπαντήσεων καὶ τελικῶν διαβεβαιώσεων, πληροφορίας ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἅσπερ ἐν τοῖς ἐγγράφοις τούτοις σὰς ἐγγχερίζω.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Πάει καλὰ Ἀρθρολογικὴ Ἀνατολίτα, κόπιασε στὸ καλὸ καὶ ἡ δουλιὰ σου γίνεται. — Μὰ ποιὸς εἶνε ἐτοῦτος ὁ Γενάδας ἄ! Δάσκαλος, κόπιασε, ἔμπα λογιότατε καὶ ἡ λογιότης σου μᾶς ἔλειπε.

ΔΙΑΔ. Μὲ συγχωρεῖτε ἂν ὡς μὴ ὤφειλον, ἐρχομαι ἐνωχλήσω τὸν Πει... τὸν Διαβ... τὸν τῶν Ταρτάρων τὸν Ἄνακτα, ἵνα ὅφρα ὅπως δηλαδὴ τούτεστι ἦγουν καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις... ἐκαταλάβετε;

ΣΑΤΑΝΑΣ: Οὐδὲ γρὺ, ἔκαμες ὁμῶς καλὰ νὰ κοπιᾷς νὰ συμβουλευθῇς τὸ Μαντεῖόν μας, γιατί ἔτσι ἡσυχάζεις κομμάτι ἀπὸ τὴν σκοτούρα ὅπου ἡ ἑνωσιφοβία ἐπροξένησε εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Λόγου τῆς Δημοσύου ἐκπαιδεύσεως. — Μοῦ λένε ὅπως ἡ μαύρη ἡ παιδία βασανίζεται ἀπὸ ἀπουκάτουθε, ἀπὸ θέρμαις, κακοστομαρήλαις κάλους, χιονήστραις, κτλ. κτλ. κτλ. Πῶς ἔχασε τὰ πασχάλιατῃς καὶ τὰ ὠράρια τῶν μαθημάτων τῆς, καὶ πῶς κοντεύει νὰ χάσῃ καὶ τὸ νοῦ τῆς;

ΔΙΑΔ. Παρακαλῶ ὁμῶς, ἵνα σκεπτόμενοι, παρατηρήσῃτε ὅτι ὑπάρχουσι δὴθεν καὶ τινες ἐξαιρέσεις, ἐκαταλάβετε;

ΣΑΤΑΝΑΣ: Τὸ ξέρουμε πῶς ὑπάρχουνε δὴθεν καὶ τινες ἐξαιρέσεις καὶ τὸ καταλαβένουμε, μὴ ἐτούτες ἡ ἐξαιρέσεις μετριῶνται ἀπάνου σὲ δύο ἢ τρία δάκτυλα, δὲν εἶνε σὰν ἐκεῖνες τῆς Γραμματικῆς σας.

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ἐλα ἄςε τώρα στὸ θεῖόν σου τὴ μύριαν, δόσε μου τὰ ἐγγράφά σου, καὶ περίμενε κάτου τὴν ἀπάντησιν, σὲ ἐξορκίζω ὁμῶς, ἐν ὀνόματι τοῦ Διαόλου, νὰ ἔχῃς μεγαλήτερη ἐπιμέλεια εἰς τὸ ἐξῆς, καὶ πέτο καὶ ὅσους σοχάζεσαι πῶς ἔχουνε χρεῖα ἀπὸ μία τέτοια παραγκολή. Καλαῖς ἀντάμοσες ἐκὶ κάτου ὅπου θὰ κλίνουμε ἀσυναίρετως τὸ δειγμά, πειγμά, καὶ λυσάω. — Ἰδὺ ἓνας Ἐγγ. Σύμβουλος, Ἐλεγεὺ Κύριε, ἴσια ποῦ τὸ θυμάμαι ἤθελα νὰ σὲ παρακαλέσω ἀπ' ὄνομα ὅσων ἔχουνε Μύτη, νὰ κάμῃς νὰ θυλάουνε τὸν Σωρὸν Κραπὶν ὅπου εὐρίσκεται εἰς τὴν οἶον τοῦ μικροῦ γύρου τῆς Δάσσης. — Περίεργο μὰ τὸ θεῖον, λὲς καὶ ἡ ἑνωσιφοβία σὰς ἐκὶ νάχως σὲ τὸν ποῦ δὲν εἶς ἐλευθέρως ὅτε ὁσμὴ, οὔτε μύτη! Ἐλα δόσμου τὰ ὑπομνήματά σου καὶ στὸ καλὸ Μοῦ λένε ὅπως λὲς πῶς δὲν ἐπιθυμεῖς τὴν ἑνωσιν, μὲν φαίνεται πῶς ἔχεις δίκην, καὶ μάλιστα ἐπαίνῳ τὸ πο-

λιτικών σου θάρρος, στάσου ὅθεν θέλεις πῶς σὲ συσταί-
νω ἐντόνως εἰς τὸ Διάολο. Οὐ !! ἴδου ὁ τελευταῖος τῶν
Ἑνωσωφόνων, ἓνας Ταλλάρης. — Περίεργο, ἄλλοι δὲν θέ-
λουνε τὴν Ἑνωσι ἀπὸ ἑλλειψι Ταλλάρων, καὶ ἐτοῦτος τῇ
φροῦται ἀπὸ πληθώρα. — Ἐμπρὸς Κύριε ψυχοδόλτη
Ταλαροροῦρη.

ΤΑΛ. ὦ ! εὐγενέστατε Διάολε. . .

ΣΑΤΑΝΑΣ: Δὲν εἶμαι ὁ Διάολος, εἶμαι ἀπλῶς ὁ ταπει-
νὸς του Προδουουργὸς ὁ Σατανᾶς.

ΤΑΛ. Λοιπὸν ἔρχοτάτε Σατανᾶ, παρακαλῶ ἵνα διὰ
τελεσιγράφου ἐνεργήσατε ὅπως ἡ πολυπόθητος αὕτη ἑ-
νωσις πραγματοποιηθῇ τὸ γλιγορότερον. Δὲν ἡμποροῦ-
μεν πλέον νὰ υποφέρωμεν μίαν τοιαύτην κατάστα-
σιν ἀβεβαιότητος. — Οἱ χροῶσται μᾶς ἐλπίζοντες εἰς
τὸ amonte debiti amonte crediti δὲν ἔρχονται πλέον
οὔτε νὰ μᾶς ἐπισκέπτονται. — Αἱ πράξεις τῶν δικα-
στηρίων, μάλιστα αἱ ἐκπονητικαὶ καὶ προπασῶν αἱ

ἀνήκουσαι εἰς τὸν ἀπόλυτον πλειστηριασμὸν δὲν δύνα-
ται πλέον εὐσχημόνως νὰ γίνωνται, καὶ ἐν τούτοις χά-
νωμεν τὸν τόκον τοῦ τόκου τῶν τόκων τῶν κεφαλαιῶν
μας ! ! .

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ἐγνοια σου, ἡ Ἑνωσις γίνεται γλήγορα. Μὰ
φοβοῦμαι ὅτι ὁ ἀπόλυτος πλειστηριασμὸς θὰ καταργηθῇ.

ΤΟΚΟΓ. Δὲν πειράζει μένει πάντα ὁ νόμιμος Τόκος
πρὸς 12 τοῖς ἑκατὸν, καὶ . . .

ΣΑΤΑΝΑΣ: Ναὶ καὶ ὁ τοκογλυφικὸς πρὸς 20 καὶ πά-
ει λέοντες, δόσεμμοι καὶ σὺ τὰ ἔγγραφα σου, καὶ καλαῖς
ἀντάμοσες εἰς τὸ Ταμεῖον μου, ὅπου σὺν τόκοις ἀνατο-
κισμοῖς καὶ ἐξόδοις θὰ πληρώσῃς ὅλα τὰ κεφάλαια
τῶν τοκογλυφικῶν ἀρπαγῶν σου.

ΔΙΑΔΟΛΟΣ: Λάβε Σατανᾶ μου, τώρα ὅλας αὐτάς τὰς
ἀναφοράς καὶ δημοσίευσέ τας μὲ τὰς ἀπέναντι ἀπαντή-
σεις, ὅπου ἐπροφύτευσα πρὸς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ, καὶ κα-
θησύχασιν τῶν ἀναφερομένων.

ΣΑΤΑΝΑΣ.

Ἑνωσωφῶδοι παντὸς εἶδους, γένους, ἡλικίας, συζυγίας, κλίσεως, ἀριθμοῦ, πτώσεως, καὶ διαθέτε-
ως, ἀνοίξατε ὅλοι καλὰ τ' αὐτιά σας εἰς τὰς ἀναφοράς καὶ ἀπαντήσεις ποῦ ὁ Διάολος προφητεῦει
εἰς δεκατρεῖς ἀπὸ σᾶς, παρμένους κατὰ τύχην, καὶ πάρετε ὅλοι τὰ μέτρασας.

Τίτλοι τῶν Ἑνωσωφόνων πρὸς σύστασιν εἰς τὴν
Νίαν Κυβέρνησιν καὶ αἰταιτήσεις τῶν.

Ἀπαντήσεις καὶ ἀμοιβαὶ τῆς Ν. Κυβερνήσεως πρὸς
τοὺς Ἑνωσωφόνους κατὰ τὸν Διάβολον.

Ἕνας Παπᾶς Ζακύνθου.

Ὅτι, ἀκαταπαύστους δεήσεις, παρακλήσεις, αἰτήσεις
καὶ εὐχὰς ἀπέτεινε πρὸς τὸν Ἰψιστον, καὶ πρὸς τὸν χο-
ρὸν τῶν ἁγίων, πρὸς ταχεῖαν κατευδῶσιν καὶ ἐπιτυ-
χίαν τοῦ ἁγίου, ἐθνικοῦ καὶ δικαίου Ἀγῶνος τῆς Ἑνώσεως.
Ἐπομένως ζητεῖ Θρόνον Ἀρχιερατικόν.

Οἱ δίκαιοι, οἱ ἐθνικοὶ, οἱ ἅγιοι ἄγωνες δὲν ἔχουσιν ἀνά-
γκην τῶν δεήσεων, παρακλήσεων, αἰτήσεων καὶ εὐχῶν ἱε-
ρέων οἷος ὁ ἀναφερόμενος, αἱ αἰτήσεις καὶ αἱ παρακλήσεις
γίνονται διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, ἁμαρτωλοὺς καὶ καταδίκους.

Τῷ προσφέρεται ἡ θέσις Πνευματικοῦ τῶν ἀπαγχο-
νισθησομένων.

Ἕνας Συνταξιούχος Λευκάδος.

Ὅτι ἐδέχθη ἀπὸ τὴν παύσασαν Κυβέρνησιν, ἐπαγ-
γέλματα, ἐναντίον τῆς θελήσεώς του, καὶ βιασμένος, καὶ
μὲ τὸν μόνον σκοπὸν ἵνα καταστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν
ἐκείνην καταφρονητέαν.

Ἐπομένως ζητεῖ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Συντάξεώς του.

Οὐχὶ ὁμως καὶ βιασμένος εἰσέπραττε καὶ τὸν μισθὸν
τὸν ὁποῖον δὲν ἤξιζε. Ὁ μόνος του διορισμὸς θὰ ἤρκει
ἵνα καταστήσῃ τὴν παύσασαν Κυβέρνησιν ἀξιέμεμπτον
καὶ καταφρονητέαν.

Νὰ ἐπιστρέψῃ μὲ τοὺς τόκους τῶν τοῦς ἀδίκως εὐς-
πραχθέντας μισθοῦς.

Ἕνας Ἀστυνόμος ὅθεν θέλετε.

Ὅτι ἐξέθεσε καὶ ἐπρόδωσε τὴν παύσασαν Κυβέρνησιν
ὑποῦν ἡδυνήθη, ἵνα ἰσχυροποιηθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ
ἐπέλθῃ τὰς ἑνωσις.

Ζητεῖ τὴν θέσιν Ἀστυνομίου τῆς Πρωτεύουσας.

Ἡ καταισχύνῃ εἶναι ἡ μόνη ἀνταμοιβὴ τῶν προδο-
τῶν. Ὁμολογῶν ὁ ἀναφερόμενος ὅτι ἐπρόδωσε τὴν Π. Κ.
δεῖκνυει ὅτι δύναται νὰ προδόσῃ καὶ τὴν ἐνεστῶσαν.

Τίθεται ὑπὸ τὴν ἐπαγούνησιν τῆς Ἀστυνομίας.

Ἕνας Βουλευτὴς τῆς Ζακύνθου.

Ὅτι εἶχε καταγγεῖλει, καὶ πρὶν τῆς λαοσωτηρίου ἀ-
ποκαταστάσεως, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὰ ὀνό-
ματα τῶν εἰς τὴν παύσασαν Κυβέρνησιν μᾶλλον προς-
κεκολλημένων Πολιτῶν.

Ζητεῖ θέσιν Γερουσιαστοῦ.

Οἱ καταγγελεῖς, οἰσθηθέντες εἶδους, δὲν δύναται νὰ
καταταχθῶσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐθνεγεργετῶν, τὰ ἔθνη
ἀνεγείρονται διὰ θυσιῶν καὶ οὐχὶ ποτὲ διὰ τῆς κατα-
σκοπείας καὶ καταμηνύσεως.

Διορίζεται Ἀστυνομικὸς Κλητῆρ.

Ένας Υπάλληλος Κυθήρων.

Μετὰ σπεύσεως καταγγέλλει τὰ ὀνόματα ἐκείνων ὅ-
τινες μετ' εὐγνωμοσύνης ὁμιλοῦσι περὶ τῆς παυσάσης
Κυβερνήσεως, ὡς ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθέντες.
Ζητεῖ προδιδασμὸν καὶ μισθοῦ αὐξήσιν.

Εὐγνωμονοῦντες οἱ κατηγορούμενοι πρὸς τὴν παύσα-
σαν, δεικνύουσι ὅτι δύνανται, εὐεργετούμενοι, νὰ εὐγνω-
μονήσωσι καὶ πρὸς τὴν τωρινήν. — Ὁ ἀναφερόμενος δὲν
δύναται νὰ τοὺς μιμηθῇ.

Διαγράφεται ὅθεν τοῦ ἐλέγχου τῶν ὑπαλλήλων.

Ένας Δικαστὴς Ἰθάκης.

Ἐπιστρέφει ὅσα παρὰ τῆς παλαιᾶς Κυβερνήσεως ἔλα-
βε Τιμῆς σημεῖα καὶ διπλώματα, ἵνα δείξῃ ὅτι τὰ ἔ-
λαβε ἐναντίον τῆς θελήσεώς του, καὶ ὅτι τώρα πλέον τὰ
ἀποστρέφεται.

Ζητεῖ νὰ τῷ ἐπιστραφῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσι, ὁμοῦ μετ'
τὴν θέσιν του, παρὰ τῆς Νέας Κυβερνήσεως.

Ἄς δημοσιευθῶσιν αἱ 599 ἀναφοραὶ δι' ὧν ὁ ἀναφε-
ρόμενος ἐζήτησε παρὰ τῆς παυσάσης Κυβερνήσεως Τι-
μῆς σημεῖα καὶ διπλώματα, μὲ ὅλην τὴν χαιρέσειαν
ἐνὸς ἀνδραπόδου.

Παύεται τῆς θέσεως, ἄνευ δικαιώματος συντάξεως,
δι' ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν, ὡς λέγει, στανικῶς ἐξετέλεσε.

Ένας Δημοκόπος Κερκύρας.

Ὅτι καὶ πρόστιμα καὶ φυλακίσεις καὶ ἐξωρίας ὑπέστη
ὑπὸ τὴν ἐν ἐπαράτῳ τῇ λήξει τρισκατάρατον Κυβέρνη-
σιν, καὶ ὅλα ταῦτα διὰ τὴν ἀπλὴν ἔκφρασιν, ἐκδήλωσιν,
καὶ ἐξωτερικεύσιν τῶν πολιτικῶν του δοξασίων.

Ζητεῖ μίαν οἰανδήποτε θέσιν.

Αἱ ὀχλαγωγίαι καὶ αἱ γάσεις δὲν εἶνε ἀπλῶν πολιτικῶν
δοξασίων ἐκφράσεις, ἄλλως τε, τὰ πρόστιμα, οἱ φυλακι-
σμοὶ καὶ αἱ ἐξωρίαι, ὅπως καὶ καθ' οἰουδήποτε καὶ ἂν γί-
νωσι, δὲν ἀποδεικνύουσιν ἰκανότητα εἰς τὰ ἐπαγγέλματα.

Διορίζεται θυρωρὸς τοῦ φρενοκομείου.

Ένας Τελώνης Παξῶν.

Ὅτι οὔτε κατεγράφη, οὔτε ἔκλεψε ὑπὸ τὴν παύσαν
Κυβέρνησιν.

Ζητεῖ νὰ ἐπικυρωθῇ εἰς τὴν θέσιν.

Ἄς τοῦ ἀπαφεθῇ πιστοποιητικὸν ὅτι δὲν ὑπάρκειται
εἰς τὰ ἀπὸ 400—407 ἄρθρα τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Παύεται τῆς θέσεως ἵνα μείνῃ ἀμίαντος.

Ένας Ταμίας Κερκύρας.

Ὅτι διὰ δημοσίων ἐγγράφων ἀπέδειξεν ὅλα τὰ ἐλ-
λείματα τῆς Παυσάσης Κυβερνήσεως, στρεβλώσας τὰ
προτερήματά της ἂν ὑπῆρχον.

Ἐπομένως, δι' ὅλα ταῦτα, ζητεῖ παρὰ τῆς Νέας Κυ-
βερνήσεως ἐπικύρωσιν τῆς θέσεως.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀνταμείβει τοὺς χαμερ-
πεῖς καὶ αἰσχροὺς δολοφόνους τῶν πτωμάτων, ὅποι-
δήποτε καὶ ἂν ᾖσι.

Καταδικάζεται ὁ ἀναφερόμενος εἰς πρόστιμον ὡς ἀ-
σχημῆσας τὸν καλὸν ἀγῶνα διὰ συκοφαντιῶν.

Ένας Δημοσιογράφος Κερκύρας.

Ὅτι κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν θέλει, διὰ τῆς ἐθνικῆς
του Ἐφημερίδος, ὑπερασπίζεται ἐντόνως τὴν Κυβέρνησιν
κατὰ πάσης ἐνδεχομένης ἐσωτερικῆς ἀντιπολιτεύσεως,
καὶ καθ' οἴασδήποτε ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, θέλει δὲ κα-
ταγγέλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅλους ὅσοι ἤθελον ἐκ-
καλύπτει ἐλλείματα εἰς τὸ Σύστημα, προτείνοντες ἀνοή-
τους Νεοτερισμούς.

Διὰ τὴν Ἐθνικὴν του ταύτην δημοσιογραφικὴν ὑπηρε-
σίαν, ἀρκεῖται νὰ ζητήσῃ μόνον καὶ μόνον τὴν ἐξώδευ-
σιν 10000 ἀντιτύπων τῆς Ἐφημερίδος του, ἐξασφαλιζο-
μένων καὶ προπληρονομένων παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, θέλουσα νὰ γνωρίζῃ πάντο-
τε τὴν ἀλήθειαν, ἀποστρέφεται τὰ ψεῦδη, ὡς καὶ ὅταν
ὑπὲρ αὐτῆς ἐξοδεύονται. Εὐγνωμονοῦσα δὲ εἰς τοὺς προ-
τείνοντας μέσα βελτιώσεως τοῦ Κράτους, βδελύσσεται
τοὺς ὁπωσδήποτε δεσμεύοντας τὴν ἐνέργειαν εἰλικρινοῦς
καὶ σοβαρᾶς Ἀντιπολιτεύσεως διαφωτιζούσης διὰ τῆς συ-
ζητήσεως τὴν Κοινὴν Γνώμην.

Δι' ὅλα ταῦτα, θέλουσα νὰ ἀνταμείψῃ τὸν ἀναφερό-
μενον διὰ τὴν καλὴν του προαίρεσιν, διατίττει εἰς πάν-
τα Παντωπώλην νὰ μὴ δύναται νὰ πωλῇ τὰ ἀριθμὰ
του κτλ. εἰμὴ τυληγημένα ἐντὸς φύλλου τῆς ἀξιοτίμου
Ἐφημερίδος.

Ένας Διδάσκαλος Ζακύνθου.

Ὅτι ἀναγνούς εἰς τὴν Περιοδικὴν τὸν ἀπόλογον τῶν
Βασιλέων καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Βασιλέως τῶν, καταγγέλλει
τὸν Συγγραφέα ὡς ὑπαιτιωτὸν τὸν χαριτό-
κριτον Βασιλεῖα Γεώργιον.

Ζητεῖ πρὸς ἀνταμοιβὴν ἐπικύρωσιν.

Στέλλεται εἰς τὸν ἀναφερόμενον, ὡς πολέμιος
νὰ εὐρὴ ἀναλογίαν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βασιλέων, καὶ
σχέσιν μεταξὺ τοῦ λαοποθέτου Βασιλεῶς καὶ Σανιδο-
μόρφου τέρατος.

Εἰς Μενδρεσὲ δὲ, δύναται ἀνκίτως νὰ σχολιάσῃ τὸν
Αἰώπων.

Ένας Έγγ. Σύμβουλος Κεφαλληνίας.

Τρεις πατρικούς Πάππους, ένδοξους εἰς τὰ Στρατιωτικά, εἰς τὰ Δικαστήρια εἰς τὰ τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ τόπου Διοικήσεως, ἄλλους δύο Μητροικούς οἵτινες ἠκολούθησαν τὸ αὐτὸ περικλεῆς Στάδιον Ὀλοῦτος Πάππων ἀριθμὸς 5. Ἐπομένως ζητεῖ ἐπαγγέλμα εἰς οἰονδήποτε κλάδον.

Ἄς παρουσιασθῶσιν οἱ πέντε σου ένδοξοι Πάπποι, καὶ θέλει πάλιν τοῖς δοθῶσιν ἐπαγγέλματα. 5 ένδοξοι Πρόγονοι, μείον 100 διεφθαρμένοι, μείον 20 Ταρξίζιαι, μείον 15 Ραδιοῦργοι, ἀφίνουσιν ἑλλειμα αὐξανόμενον εἰς ἀπὸ τὰ προτερήματα τοῦ ἀναφερομένου.

Ένας Ταλαρᾶς Κεφαλληνίας.

Στήριγμα καὶ Σπάθη τῆς Ὁρθοδοξίας! τοῦ Ἡλίου Φαιδότερε! τῶν Ἀστέρων Λαμπρότερε, τοῦ Στερεώματος στερεώτερε, Θεσαυρὲ Σοφίας, Καλοκαγαθίας Πηγῇ, Βασίλειον παράκλητε Γεώργιε... ζητῶ θέσιν Θεσαυροφυλάκου καὶ ἀσφάλειαν διὰ τὸν τόπον. (α)

Φαίνεται ὅτι ὁ ἀναφερόμενος καὶ αὐτὴν του τὴν Ψυχὴν ἤθελε πωλῆσαι, ἂν τὴν εἶχε, προτέρημα τὸ ὅποιον ἀπαικλεῖσι οἰουδήποτε έντίμου ἐπαγγέλματος.

Μία μόνη θέσις ὑπάρχει ἥτις, συνάδουσα μὲ τὰ αἰσθημάτα του, ένώνει τὸ κέρδος μὲ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ λοιπὸν διορίζεται ὑπέρτιμος τοῦ Κράτους... Δήμεος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ.

Φίλτατέ μοι T. Z. — Εἰς Ἀθήνας.

Μοὶ ἀναγγέλλεις τὸν Γάμον σου καὶ μοῦ ζητεῖς συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας, Ἰδοῦ, πρόθυμος νὰ σὲ ὑπηρετήσω, σοῦ πέμπω τὰς παρὰ πόδας. Σκέψεις εἰς ἐνὸς ἀνυπάνδρου ἀπάνου ς ὃν Γάμον, θὰ μὲ συγχωρήσης ἂν τὰς δημοσιεύσω, ἀλλ' ὑπάρχουσι τόσοι καὶ τόσοι εἰς τὴν θέσιν σου οἵτινες, ἂν τὸ κρίνωσιν εὖλογον, δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπο συμβουλὰς τὰς ὁποίας πρὸς φίλον ἀπευθύνω καὶ ἀφιερῶ.

Ὁ Σὸς Φ. Ο.

Υ. Γ. Πρόσφερε τοὺς προσκυνισμούς μου εἰς τὴν Κυρίαν σου.

ΣΚΕΨΕΣ ΕΝΟΣ ΑΝΥΠΑΝΤΡΟΥ

ΑΠΑΝΟΥ ΣΤΟ ΓΑΜΟ.

Καθὼς τὸ Ξεῖδι ὀχ τὸ Κρασί,
Κι' ὀχ τὴν Ἀγάπην ὁ Γάμος.

— Μπαίρω —

Νᾶμουνα, σὰν τόσοις κι' ἄλλους, κ' ἐγὼ μαῦρος παντρεμμένος,
Λέσχαις καὶ Ξενοδοχεῖα καὶ Πανγνίδια ἤθελ' ἀφήσω,
Χοροὺς, Ζεύκια, Σερενάδες, κάθε εἶδος, κάθε γένος
Περασμένης Κουρλαμάδας ἤθελε ἀλησμονήσω,
Καὶ μονάχα εἰς τὴν Τρέλλα ἤθελε εὐχαριστηθῶ
Πώκαμα νὰ παντρευτῶ.

Νᾶμουνα, σὰν τόσοις ἄλλους ποῦ γνωρίζω, παντρεμμένος,
Τὴ Γυναῖκα μου τὴ μαύρη ἤθελε τὴν ἀρπάξω,
Ἦθελ' εἶμαι, μὲ συμπάθεο, Σὺζυγος Ἐρωτευμένος,
Ἄν δὲν ἦτανε γιὰ ἄλλο, γιὰ νὰ δικαιολογῶ

Τὴ μεγάλη ἐκείνη Τρέλλα, τὸ μεγάλο ξαφνικὸ
Πώκαμα νὰ παντρευτῶ.

Νᾶμουνα καιγὼ σὰν τόσοις, ποῦ ξεναῶν, παντρεμμένος,
Ἦθελα ἢ Σὺζυγός μου νὰ μὴ δίνῃ εἰς τὸ μάτι
Γιὰ ὁμορφεῖα, γιὰ ἐξυπνάδα γιὰ τοὺς τρόπους γιὰ τὸ Γένος,
Κι' ὅμως ἀπὸ ὅλα τούτα ἤθελα νάχῃ κομμάτι,
Ξαλλητῶς ἄνοστη μία Τρέλλα καὶ γελοία μὰ τὸ Θεῖο
Θάτανε νὰ παντρευτῶ.

Νᾶμουνα, σὰν τόσοις κι' ἄλλους, ποῦ κλαίω, παντρεμμένος,
Θὰ μ' ἐδὲλῃσαν οἱ ἄνθρωποι πάντα, ὅπως καὶ παντοῦ
Ν' ἀκολουθῶ τὴ Σὺζυγό μου, Σὺζυγος εὐτυχισμένος,
Μέρα-Νύχτα, μέσα κι' ὅζου bras-dessus καὶ bras-dessous,
Γιὰ νὰ μὴν εἰπῇ ὁ Κόσμος πῶς σὴν Τρέλλα θὰ ἴτραπῶ
Πώκαμα νὰ παντρευτῶ.

Νᾶμουνα, σὰν τόσοις κι' ἄλλους, ποῦ πεινᾶνε, παντρεμμένος,
Ἦθελα νὰ μὴ γεννάῃ ἢ Γυναῖκα μου παιδιὰ,
Εἶνε ἢ ἄλυσος, σοῦ λένε, κι' ὁ δεσμός ὁ εὐτυχισμένος
Ποῦ σφιχτώτερα ένώνει τῶν Σὺζύγων τὴν καρδιά!
Μ' ἂν ἀπ' ἄλυσσο ἀνάγκη εἶχα, Τρέλλα μὰ τὸ Θεῖο
Θάτανε νὰ παντρευτῶ!

Νᾶμουνα καιγὼ, σὰ λίγους, ποῦ γνωρίζω, παντρεμμένος,
Μία Κάμαρα νὰ ἔχω ἤθελα ξεχωριστή,
Νὰ ἐργάζομαι μονάχος, νὰ ἐργάζομαι κλεισμένος,
Ὅχι ὅμως καὶ τὴ νύχτα, τὴν ἡμέρα μοναχῇ.
Ξαλλητῶς Τρέλλα καὶ Μανία, Κρίμ' ἀντιχριστιανικὴ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ.

Νᾶμουνα καιγὼ, σὰν τόσοις ποῦ σκοτίζου, παντρεμμένος,
Τὸ παράδειγμα νὰ δίνω ἤθελα τῇ Γυναίκῃ μου,
Ξέρω πῶς ἂν ἤθελ' ἐδῶ Σὺζυγος Ἐρωτευμένος,
Τ' ἀδικό μου, μὴν ἡμέρα, ἤθελε τὸ εὔρω ὀμπρός μου,

Κύμεις, πάθεις, μὴ σὲ γνοιῶσιν.. τότες Τρέλλα μὰ τὸ Θεὸ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ!

Νάμουνα, σὰν τόσους κι' ἄλλους, ποὺ γνωρίζω, παντρεμμένος,
Ζήλιαρς δὲν ἤθελ' εἶμαι, οὔτε κι' εὐπιστος πολὺ,
Ὅχ' τὴ Ζήλια, κι' οὐκ τὴν Γκρίνα φεύγει ὁ ἔρωτας διωγμένος,
Ἀλλὰ καὶ ἡ εὐπιστία σώσνε δὲν τὸν κρατεῖ.
Κι' ἄλλῳ, κ' ἔτσι κακὴ Τρέλλα κι' ἁμαρτία μὰ τὸ Θεὸ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ.

Νάμουνα καὶ γὰρ, σὰν τόσους ποὺ τὴν πάθαν, παντρεμμένος,
Τὴ φιλία τῆς Γυναίκας μου ἤθελα νὰ ἀποκτήσω,
Ἡ φιλία βαστάει πάντα, νὰν καὶ ὁ ἔρωτας σθυμένος,
Μ' ἂν σὲ τούτῃ τῇ Φιλίᾳ δὲν ἐμπόρια νὰ ἐλπίσω,
Δυστυχία μου.. τότες Τρέλλα καὶ μανία καθαυτὸ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ!.

Νάμουνα, σὰν τόσους κι' ἄλλους ποὺ λυποῦμαι, παντρεμμένος,
Ἦθελα ἡ Σκηνὸς μου νά'χῃ κάποιε ἀνατροφή,
Νὰ μπορῇ καὶ ὄντες λείπω, κι' ὄντες εἶμαι μεμμένος,
Μὲ βιβλία κι' ὄχι μ' ἄλλα νὰ ξεδόνῃ μοναχὴ
Νά'ξερα πὼς δὲν τὴν βροίκα τέτοια, Τρέλλα καθαυτὸ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ.

Νάμουνα, σὰν τόσους κι' ἄλλους ποὺ κοιμῶνται, παντρεμμένος,
Στοὺς Χορὸς ἤθελε πιαίνω τὴ γυναῖκα μου συχνά,
Νὰ χορεύῃ μ' ὅποιον θέλει ὅλων τῶν Χορῶν τὸ γένος,
Πλὴν μ' ἐμένανε τὸ βάλερ νὰ χορεύῃ μοναχά.
Ἄν τὸ ἐχόρευε καὶ μ' ἄλλους, Τρέλλα τότε μὰ τὸ Θεὸ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ.

Νάμουνα, σὰν τόσους κι' ἄλλους ποὺ κοιμῶνται, παντρεμμένος,
Δὲν θὲ ν' ἀφίνα στὸ σπῆτι νὰ ἐμθαίνουν Παραμάναις,
Φιλονάδαις ἢ Κουμπάραις, ὅπου τὸ δικό μας γένος
Τούρκικο τὸ κατανατίνουν, καὶ τὴ Χριστιανὰς Ἰνδιάναις,
Ἄν ἐνόγα τέτοια σχέσι, Τρέλλα τότε μὰ τὸ Θεὸ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ.

Νάμουνα, σὰν τόσους κι' ἄλλους ἀνοήτους, παντρεμμένος,
Αἱ ἐπισκέψεις τοῦ Σπητιοῦ μου ἤθελα νὰν διαλεκταῖς,
Νὰ μὴν ἦνε ἀπὸ καῖνες, π' ὄντις ὁ ἄνδρας εἶν βγαλμένος,
Φθάνουν πάντα κατὰ τύχη μ' ἕναν κόσμον ἀρχοντιαῖς,
Νάμουνα καλοδεχούσης, Τρέλλα τότες μὰ τὸ Θεὸ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ.

Νάμουνα, σὰν τόσους ἄλλους, ποὺ γνωρίζω, παντρεμμένος,
Δὲν ὑπόφευγα ἡ Γυναῖκα κάθε λίγο νὰ ζητήν,
Ἦθελε τῆς δίνω ἀπ' ὅλα, κ' ἤθελ' εἶμαι ντροπιασμένος
Νὰν τὴν βλέπω τὸνα ἢ τᾶλλο τοῦ κακοῦ νὰ πιθυμᾷ,
Ἄν δὲν εἶχα νὰν τῆς δίνω, κακὴ Τρέλλα μὰ τὸ Θεὸ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ.

Νάμουνα, σὰν τόσους κι' ἄλλους ἀνοήτους, παντρεμμένος,
Ἦθελα ὅπως δι' ὅλου νὰ μὴν ἔκανα παιδιὰ,
Μ' ἂν τὰ εἶνε ἡ Τύχη, δὲν θὰ μ' ἐγνοίκε τὸ γένος,
Ἄν τὰ θηλικά ἐμισούσα κι' ἀγαπούσα σερνικά,

Τότες βέβαια καὶ Τρέλλα καὶ μανία καθαυτὸ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ!

Νάμουνα, ὡσὰν ὀλίγους ποὺ γνωρίζω, παντρεμμένος,
Σύμβουλό μου τὴ Γυναῖκα ἤθελα εἰς ὅλα νά'χω,
Δυὸ κεφάλια, καὶ γυναῖκειο νᾶνε τὸνα, πεπεισμένος
Εἶμαι πὼς ἀξίζουν πλέον ἀπὸ ἕνα καὶ μονάχο,
Ἄν δὲν εἶχα τέτοια πίστι κουρλαμάδα καθαυτὸ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ.

Νάμουνα, ὡσὰν ὀλίγους, ποὺ γνωρίζω, παντρεμμένος,
Κι' ὁ Θεὸς νὰ μὴ χαρίξῃ στὴν Γυναῖκα μου παιδιὰ,
Θὰ εὐχαρίσταα τὴν Τύχη, θάμουνα εὐτυχισμένος,
Γιατὶ ξέρω τί στοιχίζει τὸ Τατά καὶ τὸ Μιμί.
Μόνον γιὰ νὰ κάμω gazza.. κακὴ Τρέλλα μὰ τὸ Θεὸ
Θάτανε νὰ παντρευτῶ.

Νάμουνα, καὶ γὰρ σὰν τόσους, ποὺ γνωρίζω παντρεμμένος,
Καὶ ἐχέρεα, Θεὸς μου εἶπε πῶ φθάνει ὡς ἐδῶ!
Χῆρος μένω ἔως τὸν Τάφο, ὅπου ἔχασα ὁ καμμένος
Κάθε πρώτη μου εὐτυχία, κάθε πρῶτο μου καλὸ.
Ὅποιος ἔχασε Γυναῖκα π' ἀγαποῦσε κι' ἄλλη πέρνει
Μοιάζει μὲ τὸ Χαροποαίχτη ὅπου πάντα στὸ αὐτὸ
Χαρτὶ βίνει ὅπου κερδίζει, ἴσια ποὺ τὸν συνεπέρνει
Κακὴ Τύχη καὶ τὸν κάνει ἰδοὺ ἄνθρωπο γυμνόν.
Κι' ὅποιος ἔχασε Γυναῖκα δύστυχῃ καὶ ἄλλῃ πάρει
Εἶνε σὰν τοὺς ἀνοήτους ποὺ γυρεύουν τὸ μαλὶ
Τοῦ Σκυλιοῦ ποὺ τοὺς δαγκάσει εἰς τὸ χέρι ἢ εἰς τὸ ποδάρι,
Μὴν τοὺς κάμῃ καὶ λυστάξουν ἡ καυμένη τους.. πληγὴ.
Λοιπὸν λίω πὼς διπλὴ Ἀρέλλα, καὶ διπλό μου Ξεφνικό
Θάτανε νὰ παντρευτῶ,
Καὶ νὰ ξαναπαντρευτῶ.

Ἡ ΚΑΜΠΑΝΕΣ.

(Συνέχεια, ἰδὲς ἀριθ. 78. 79.)

Ὁ Θεὸς δὲ μᾶς γυρεύει συντροπὴ καμπάνας, ἀλλὰ
συντροπὴ καρδίας. Τὴ συντροπὴ, ἂν ὁ Θεὸς τὴ θελήσῃ,
τὴ γυρεύει στὴν Κόλαση.

Τὴν ἀλήθεια τοῦτῃ τὴν ἐκαταλαβάναν' εὐκολὰ οἱ
χυδαῖοι, ἂν ἀφήνανε νὰν τοὺς βοηθήσωμε νὰ ἐδρουν' ἀ-
πὸ τὴ χυδασιότητα, καὶ νὰ ὑψωθῶν' κ' ἐκείνοι ἔως εἰς
τὴν τάξην τῶν νοημόνων τῆς κοινωνίας.

Ἀν ἀφήναρε' ἐπειδὴ ὁ χυδαῖος μισεῖ τοὺς νοήμονας
σὰ διαφορετικούς ἀπὸ αὐτὸν, καὶ μαζύτους μισεῖ τὴ νο-
ημοσύνη, καὶ τὴν ἀποστρέφεται καὶ τὴ φεύγει, σὰν ἀ-
νάξια, σὰν ἐπικίνδυνον γιὰ κεῖν τὸ βούλκο πῶχει μεσ' τὸ
κεφάλι του βούλκο ποὺ ἐσυνήθισε νὰν τὸ ἀγαπᾷ, νὰν τὸ
θέλῃ, καὶ νὰ ἐρίσκῃ σ' αὐτὸ ἐκεῖν' τὴ θαράπαφῃ ποὺ
μπορεῖ νὰ ἐρίσκῃ καὶ στὸ ζύσμα τῆς λέπρας του.

Ἄν οἱ χυδαῖοι γιὰ μιὰ φορὰ εἰς τὴν ζωὴν εὐχαριστη-
όντανε νὰ λάβουν' τὴ θέσπιν, καὶ νὰ μᾶς ἀφήσουνε
τὴ δική μας νὰ βάλουν' αὐτοὺς τὴν τρέλα πῶχουνε νὰ
ὀδηγούν' στὰ θεοκατεστραμένα, καὶ νὰ ἐκλῶνουνε νὰ κακοποι-
ήσουνε τοὺς καλὲς τοὺς ἀν' ὁ Θεὸς τοὺς ἐφώτισε
νὰ γδυθῶν' τὴ χτηνώδη προπέτεια, νὰ γένουνε ταπεινοί,
καὶ νὰ πιθυμήσουνε ν' ἀκούσουνε ἀπὸ μᾶς πὼς πᾶνε
τὰ πράγματα· ἐμεῖς τότες ἤθελε τοὺς εἰποῦμε.

« Συμπολῖται φίλτατοι. Τώρα ποῦ ἤλθετε στὸν ἐ-
 « αὐτόσας· τώρα ποῦ ἐγινήκατε ταπεινοὶ καὶ φρόνημοι·
 « γιὰ τοῦτο μόνον ὅπου ἐκάμετε δὲν εἰσθε πλέον γυ-
 « δαῖτι, ἀλλ' εἰσθε στὰ κατηγρούμενα τῆς νοημοσύνης,
 « καὶ ἐμεῖς ἤμπορούμε τώρα πλέον νὰ σὰς κράζωμε
 « συμπολίτας, καὶ μπορούμε νὰ σὰς εἰποῦμε εἰς φωτι-
 « σμόνας, ὅτι, = Στὸν κόσμον ἐσυνοπλήξαμε πάντα
 « δύο λογόνε θρησκείες, μία γιὰ τοὺς νοήμονας, καὶ
 « μία γιὰ τοὺς χυδαίους. Οἱ νοήμονες, παντοῦ, πάντο-
 « τε, στὴν Ἑλλάδα, στὴν Αἴγυπτο, σὴν Περσία, ὅλοῦθε,
 « ἐπροσκυνήσανε τὸν Θεὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ,
 « πρὶν Χριστοῦ, καὶ πολὺ πρωτάτερα· ἐπειδὴ τὰ θελή-
 « ματα τοῦ Θεοῦ δὲ μετροῦνε ἀπὸ Χριστοῦ καὶ ἐδῶ,
 « ἀλλ' ἐσταθήκανε πάντα, καθὼς θελ' εἶναι πάντα,
 « στὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, αἰώνια καὶ ἐκεῖνα σὺν
 « τὸν Θεὸν τὸν ἴδιον. Οἱ χυδαῖοι ἐξεναντίας δὲν
 « ἤμπορεσαν ποτὲ νὰ ὑψώσουν τὸ πνεύματους ἕως
 « εἰς τὸ προσκυνεῖν τὸν Θεὸν ἐν πνεύματι, ἐπειδὴ τὸ
 « πνεῦμα δὲν ἀναπτύχθηκε ποτὲ εἰς αὐτοὺς. ἀλλ' ἔ-
 « μινε κλεισμένο καὶ πλακομένο ἀπουκάτου στὸ βάρος
 « τῶν χοντροειδῶν πατροπαράδοτων συνηθειῶν τους, καὶ
 « στὴν πλάνην τῶν ἀσυνειδήστων τῆς κοινωνίας. Δὲν
 « ἤμπορέσανε νὰ ὑψοθοῦν ἕως εἰς τὸ προσκυνεῖν τὸν
 « Θεὸν ἐν ἀληθείᾳ, γιὰτι, γιὰ νὰ παραδεχθοῦν τὴν ἀλή-
 « θεια καὶ νὰν τὴν ἀγαπήσουνε, ἔπρεπε πρῶτα νὰν τὴν
 « ἴδοῦν μὲ τὸ πνεύματος, καὶ τὸ κλεισμένους πνεῦμα
 « δὲν ἤμπόρνε νὰν τὴν ἴδῃ. Ἔτσι οἱ χυδαῖοι ὅλων τῶν
 « αἰώνων μὴ δυνάμενοι νὰ ὑψοθοῦν ἕως εἰς τὴν γνώρι-
 « σιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, δὲν ἐλατρεύσαν ποτὲ τὸν
 « Θεόν, ἀλλ' ἐλατρεύσαν καὶ ἐπροσκυνήσανε πάντοτε
 « ὁμοιώματα ἰδανικῶν Θεῶν διάφορα, τὰ ὁποῖα ἐπλά-
 « σανε κάθε φορὰ κατὰ τὸν θαμὸν τῆς ἀνοησίας τους·
 « σύμβολα τὰ ὁποῖα ἐκανονίσανε κατ' ἀρέσεις αὐτῶν·
 « ἔθνημα, γιορτάδες, καὶ πανηγύρια, γιὰ τὰ ὁποῖα ἐφα-
 « νατισθήκανε πάντα μὲ ὅλην τὴν σοβαρότητα, καὶ ἐ-
 « γινήκανε πάντα γιὰ τοῦτο μπαίγνα στὰ μάτια τῶν
 « νοημόνων. »

« Ἐμεῖς θέλει σὰς δεῖξωμεν ὅτι, λατρεύοντες ὁμοιό-
 « ματα, σύμβολα, ἔθνημα, καὶ ἄλλα τέτοια, οἱ χυδαῖοι
 « ὅλων τῶν αἰώνων ἐλατρεύετε τὴν χτίσιν, ὄχι τὸν
 « Χτίσαντα· ἐλατρεύετε τὴν ἀνοησία σας ἀπου-
 « κάτου σὲ μορφὲς καὶ σὲ σχήματα διάφορα· ἀλλ' ὄχι
 « ποτὲ τὸν Θεόν, τὸν ὅποιον ποτέσας δὲν ἐγνωρίζετε.
 « Θέλει σὰς δεῖξουμε ὅλο τοῦτο, καὶ θέλ' ἴδατε σὲ τί
 « βυθὸ ἦσθεν τότε καταντημένοι. »

« Ἐμεῖς θέλει σὰς βοηθήσωμεν ἀκολούθως νὰ ὑψοθῇ-
 « τε ἕως εἰς ἡμᾶς εἰς τὴν γνώρισιν καὶ λατρείαν τῆς
 « νεότητος. Θέλει σὰς βοηθήσωμεν μὲ τὴ συμβουλήμας
 « καὶ περισσότερο ἀκόμη μὲ τὸ παραδειγμάμας. Τὸ πα-
 « ραδειγμα ποῦ θέλει σὰς δόσωμεν θέλ' εἶναι μιὰ ζωὴ
 « εὐαγγελικὴ· γιὰ ὅσο μπορούμε εὐαγγελικὴ· ἐπειδὴ ἡ
 « εὐαγγελικὴ ζωὴ δὲν εἶναι τόσο πρόχειρη ὅσα ἡ πα-
 « νηγιαντικὴ. καὶ μόνον θέλει φιλετιμηθῶμεν καὶ ἐμεῖς
 « νὰ γένωμεν ἀξιοὶ ὁδηγοὶ εἰς ἑσάς.

« Τὸ εὐαγγέλιον ἀποβάλλει, τὴ συντροφολατρεία, ὡς
 « ἀποβάλλει τὴ γαστρολατρεία τὴν ἀνθρωπολατρεία,
 « τὴν εἰδολολατρεία, ὅποια καὶ ἂν ᾖναι τὰ χριστιανικά
 « ὀνόματα ποὺ τοὺς δίδονται, ὁποῖες καὶ ἂν ᾖναι ἡ πα-

« τροπακόδοτες ἀξιοσέβητες, ὅποιοι καὶ ἂν ᾖναι ὁ πρῶ-
 « τος σκοπός τους· καὶ θέτει τὴν προσκύνησιν τοῦ Θεοῦ
 « τοῦ ἀληθινοῦ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ.

« Ἐμεῖς θέλει σὰς βοηθήσωμεν ν' ἀνοιχθῇ τὸ πνεῦ-
 « ματας εἰς τὴν ἀληθινὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ·
 « μὰ πρέπεισας γιὰ τοῦτο ταπεινοσύνη καὶ συντριβὴ
 « καρδίας· τὴν προπέτεια καὶ τὴ συντροπὴ νὰν τὴς ἀ-
 « φῆστε στὸ χάος τῆς χυδαιότητος. ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡ.

Μᾶς κοινοποιεῖται τὸ ἐπόμενον :

Κεφαλληνίᾳ, 22 Ἰαννουαρίου 1864 Ε. Α.

Κύριε Συντάκτα τῆς Διαολαποθήκης.

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσητε, πρὸς γνώσιν τοῦ κοι-
 νου, εἰς τὸ φύλλον τῆς ἀξιότιμου Ἐφημερίδος σας τ' ἀ-
 κολούθῃ.

Ὁ πολίτης Κύριος Ἀνδρέας Ραζῆς π. Ζησίμου, ἐνῷ
 διῃσχυρίζεται διὰ τῶν δύο Ἐπανταπολογιῶν του (κατὰ
 τῆς Μητρὸς τοῦ ὑποταγομένου) τῆς μὲν προσαχθείσης
 εἰς τὸ Μονομελὲς πρωτοδικεῖον τὴν 8 Ἀπριλίου, τῆς δὲ
 τὴν 28 Ἰουλίου 1863.

α. Ὅτι ὁ ἡμέτερος Δικηγόρος (ὅστις κατὰ χάριν καὶ
 ἀμνηστίας μας ὑπερασπίζεται) τὸν ὀνομάζει ἀσπλαχρον, . .
 . . . ἀδίκως, καὶ οὐχὶ ἡμεῖς.

β. Ὅτι τὰ ὅσα μὲ τὴν ἀναφοράντης, προσαχθεῖσαν
 τὴν 8 Ἰουλίου 63 εἰς τὸ ἄνω Δικαστήριον λέγει ἡ Μητρ
 μου, δηλαδή « ὅτι ἐπειδὴ ἡ προῖξ αὐτοῦ φέρει τόκον
 « 6/100, ἀφίνει καὶ παρέρχεται καιρὸς, καὶ ἀφοῦ ἐπισο-
 « ρεῦθωσιν τόκοι, πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν λαμβάνει κτή-
 « ματα μὲ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας, τὸ δὲ κεφάλαιον μένει
 « ἄθικτον ἵνα παράγῃ τοὺς νομίμους αὐτοῦ τόκους » .
 . . κτλ. ἦναι ψεῦδη. Προχθὲς ἀπεναντίας μέσον τοῦ
 αὐταδέλφου τοῦ Κ. Παναγῆ (ὅστις ὡς τίμιος, δὲν θά
 τὸ ἀρνήθῃ) μᾶς ἐπρότεινεν τὴν κατωτέρω γενναίαν καὶ
 σύμφωνον μὲ τὰ αἰσθήματά του πρότασιν.

α. Ὅπως ἀπαλλάξῃ τὴν ῥηθείσαν πενθεράν, ἐκ τῶν ῥα-
 διουργικῶν στενοχωριῶν, ἃς εἰς αὐτὴν ἐπραξεν ἀνάγκη
 νὰ τοῦ δότῃ τὰ κτήματά της εἰς Ὀθινὰ ἀντὶ \$ 2900.

β. Ὅτι ἀνάγκη οἱ Γυναικαδέλφοι, οὐ μόνον διὰ τὸ ἐ-
 νοπολειφθὲν νὰ τοῦ παραχωρίσωσιν ἅπαντα τὰ τῆς πα-
 τρικοῦς τῶν κληρονομίας ἐναπομείναντα κτήματα, ἀλλὰ
 καὶ νὰ προσυπογράψωσιν ἅπαντες εἰς τὴν τῆς μητρὸς
 ῥηθείσαν παραχώρησιν, καὶ οὕτως ἀποδείξῃ ὅτι εἰμεθα
 σύμφωνοι ὡς καὶ ἄλλοτε ἐπραξεν . . .

γ. Καὶ ὅτι ἐὰν εἰς ὅλα ταῦτα δὲν ὑποκύψωμεν θέ-
 λει λάβει τὰ πάντα διὰ τοῦ Δικαστηρίου.

Ταῦτα πάντα ὡς δευτέραν προῖκα ἀπαιτεῖ, ἐπειδὴ
 τὴν πρώτην δηλαδή τὰ ἐν τῇ Ἐρρίσῳ ὑποθηκωθέντα διὰ
 τὴν προῖκα τοῦ πατρικοῦ κτήματα, τὰ ἀναβαίνοντα εἰς
 72 βατζέλια, τὰ κατέχει ἤδη ἀντὶ τόκων \$ 600 !

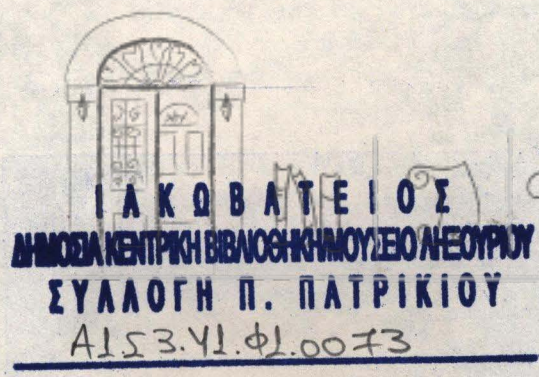
Ἰδοὺ ὁ πολίτης ! Ἰδοὺ ὁ συγγενὴς ! ! !

Στενοχωρούμενος ἐκ τῆς πρὸς ἡμᾶς διαγωγῆς τοῦ Κ.
 τοῦτου προστρέχω εἰς τὴν Δημοσιότητα ὡς εἰς τὸ τε-
 λεutaίον καταφύγιον τῶν ἀδικουμένων.

Προκαλῶ τὸν ῥηθέντα Κύριον, ἂν ψεύδωμαι, νὰ τὸ
 δηλώσῃ διὰ τοῦ Τύπου, καὶ τότε δι' ἐγγράφων τὰ πάντα
 θέλω ἐκθέσει.

Ὁ Φίλος σας

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Α. ΚΑΒΑΛΗΡΑΤΟΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ